

СЛИКА

У соби са твојом сликом,
сам
слика гледа, не дише, ћути,
знам
Од тебе само слика, ћути и
оста
каква си и то је,
доста
Не тражим ништа осим,
тебе
дајем месец, радост, крик,
себе
бескрај туге гаси ми слика
успомена даха твог,
лика
Доста, доста, доста!
Иди из живота мог!
Иди молим те.
Уместо збогом рећи ћу ти:
Не волим те!
Хоћу да видим твоју тугу,
сузе
јер ти мени росу, осмех шапат,

узе
Иди, иди молим те!
Не волим те!
Отишла си и коначно ...
мир.
Мир.
Ох, која лаж!
Који вртлог, вир!
Врати се учини ме јачим!
Хтео бих, хтео бих а не могу...
да плачем
Врати се молим те!
Истина је само да ...
Волим те!

ЋЕРКИЦА

На лицу осмех ми лебди
заваљен у столицу за љуљање
сећам се тебе,
давних дана, прошлости од јуче,
данас,
сутра ...
Осећам твој дах
грле ме танане ручице
пољубац у образ
а румене уснице ми кажу:
Тата!
Пренух се из столице за љуљање
јер ме зове ћеркица
Моја!
Није наша,
од тебе само име твоје носи
али ме воли онолико
колико ти ниси
никада могла.